

مقاله پژوهشی

اثرات متناقض منتول بر احتراز غیرفعال و حافظه فضایی در موش صحرائی

رحام آرمند[†]، جعفر وطن پرست*

بخش زیست‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران

پذیرش: ۲۷ آبان ۱۴۰۲

دریافت: ۱۹ آبان ۱۴۰۲

چکیده

زمینه و هدف: منتول بیشتر بخاطر اثرات محیطی آن مانند تحریک گیرنده‌های سرما، تعدیل درد و اثرات ضدالتهابی شناخته می‌شود و اثرات مرکزی آن کمتر شناخته شده‌اند. در این تحقیق اثرات حاد و مزمن منتول، به ترتیب بر یادگیری-فراخوانی احتراز غیرفعال و حافظه فضایی، مطالعه شد. **روش‌ها:** ابتدا دوزی از منتول که تجویز سیستمیک آن بطور حاد فعالیت حرکتی را تغییر نمی‌دهد تعیین شد. سپس، موش‌های صحرائی تک دوز منتول یا حلال را با تزریق داخل صفاقی قبل از جلسه آموزش یا فراخوانی آزمون احترازی غیرفعال دریافت کردند. در یک گروه، همزمان با منتول، بیکوکولین (یک میلی‌گرم بر کیلوگرم) نیز قبل از آموزش تزریق شد. برای مطالعه تاثیر تیمار مزمن منتول بر حافظه فضایی، موش‌های صحرائی بطور روزانه منتول یا حلال را طی ۱۲ روز قبل از هر جلسه آزمون حافظه فضایی دریافت کردند. **یافته‌ها:** دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول فعالیت حرکتی را در آزمون میدان باز تغییر نداد ولی دوزهای بالاتر، فعالیت حرکتی را بطور معنی‌دار کاهش دادند. تجویز منتول قبل از آموزش، یادگیری و فراخوانی حافظه احترازی را کاهش داد که با تجویز همزمان بیکوکولین مهار گردید. تجویز منتول قبل از جلسه آزمون، تاثیری بر فراخوانی حافظه ترس نداشت. تجویز مزمن منتول حافظه مرجع و کاری را در آزمون فضایی بهبود بخشید. **نتیجه‌گیری:** ظاهراً منتول با تحریک گیرنده‌های گابا باعث تضعیف یادگیری و فراخوانی حافظه ترس می‌شود. ممکن است تاثیر شناخته شده منتول در کاهش اضطراب، همچنین بطور غیر مستقیم در بهبود حافظه فضایی توسط منتول دخیل باشد که تایید آن نیاز به مطالعات بیشتر دارد.

واژه‌های کلیدی: احتراز غیرفعال، حافظه فضایی، منتول، موش صحرائی

مقدمه

را داشته و به این روش باعث تحریک آن‌ها به دنبال اعمال موضعی این ترکیب به پوست یا مخاط می‌شود. این در حالی است که سایر ایزومرهای منتول در تحریک گیرنده‌های سرما بسیار ضعیف‌تر هستند [۱]. اثرات ضددردی منتول متعاقب تجویز موضعی یا سیستمی غلظت‌های پایین یا متوسط آن نیز تا حد زیادی از طریق فعال‌سازی رسپتورهای TRPM8 وساطت می‌شود [۳، ۲]. از طرفی فعال‌کنندگی قوی غلظت‌های بالای منتول بر رسپتورهای TRPA1² در بروز دریافت‌های حسی مانند

منتول به‌طور وسیع به‌عنوان طعم‌دهنده در بسیاری از نوشیدنی‌ها و فراورده‌های غذایی، در محصولات بهداشتی به‌ویژه در خمیردندان و دهانشویه‌ها و نیز در ترکیبات دخانی استفاده می‌شود. همچنین اثرات ضد درد، ضد سرفه، ضدالتهاب و ویژگی آنتی‌اکسیدانی آن باعث توجه و کاربردهای متنوع این ترکیب در داروسازی و پزشکی شده است. ایزومر Menthol(-) فرم غالب منتول در طبیعت است که قابلیت اتصال به کانال TRP¹ نوع TRPM8 در نورون‌های حسی محیطی از نوع حساس به سرما

² Transient receptor potential cation channel, subfamily A, member 1

¹ Transient receptor potential

* نویسنده مسئول مکاتبات: (ORCID: 0000-0002-8343-3172) vatanparast@shirazu.ac.ir

[†] آدرس فعلی: گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه صنعتی خاتم الانبیاء، بهبهان، ایران

بگذارد، در نظر گرفته نشده است. در مطالعات حیوانی تجویز سیستمیک منتول معمولاً با کاهش فعالیت حرکتی همراه بوده است. اخیراً گزارش شده است که تجویز داخل صفاقی دوزهای ۱۰، ۲۰ و ۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول به موش‌های سوری باعث کاهش معنی‌دار فعالیت حرکتی در آزمون میدان باز می‌شود ولی دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آن چنین تاثیری ندارد [۱۱]. یومزو^۳ و همکاران نیز گزارش کرده‌اند که دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول در صورت تزریق درون صفاقی و دوزهای ۴۰۰ تا ۸۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم آن در صورت تزریق زیرپوستی باعث افزایش فعالیت حرکتی می‌شود [۵].

ابتدا تاثیر تجویز حاد درون صفاقی دوزهای مختلفی از منتول بر فعالیت حرکتی در آزمون میدان باز مطالعه شد. در ادامه تاثیر دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم که به‌طور حاد فعالیت حرکتی را تغییر نمی‌داد بر یادگیری و حافظه احترازی غیرفعال و برهمکنش احتمالی آن با سیستم گاباژیک بررسی گردید. همچنین تاثیر تجویز مکرر و روزانه دوز فوق بر حافظه فضایی و نیز بر فعالیت حرکتی در ماز شعاعی مطالعه شد.

مواد و روش‌ها

حیوانات

موش‌های صحرایی نر بالغ نژاد ویستار با وزن ۲۰۰ تا ۲۲۰ گرم از موسسه واکسن و سرم سازی رازی شیراز خریداری شده و به مدت یک هفته تا ۱۰ روز قبل از شروع آزمایش‌ها در اتاق حیوانات بخش زیست‌شناسی با دمای 22 ± 2 درجه سانتیگراد، تهویه مناسب و دوره ۱۲ ساعت روشنایی و ۱۲ ساعت تاریکی نگهداری شدند. سه تا چهار موش صحرایی در هر قفس استاندارد نگهداری شده و آب و غذای کافی در دسترس آن‌ها بود. در هر آزمایش از هر گروه ۸ تا ۱۰ سر موش صحرایی استفاده شد. شرایط نگهداری و روش انجام آزمایش‌ها به تایید کمیته اخلاق بخش زیست‌شناسی دانشگاه شیراز رسید (شناسه اخلاق: EC-SU, DB 909130).

تعیین دور مناسب منتول و تیمار گروه‌ها

منتول [(-)-Menthol] و بیکوکولین [(+)-Bicuculline] از سیگما-آلد ریچ خریداری شدند. جهت تعیین تاثیر منتول بر فعالیت حرکتی موش‌های گروه شاهد یک میلی‌لیتر بر کیلوگرم

سوزش، تحریک‌پذیری یا درد پس از تاثیر موضعی منتول بر پوست یا غشاهای مخاطی حفره‌های دهان و بینی نقش دارد [۱].

علاوه بر اثرات محیطی، منتول با تاثیر بر طیف وسیعی از اهداف زیرسولولی، عملکردهای سیستم عصبی مرکزی را نیز تغییر می‌دهد که می‌تواند تغییر در تحریک‌پذیری نورونی و اثرات رفتاری را نیز به دنبال داشته باشد [۵، ۴]. کانال‌های وابسته به ولتاژ سدیمی و کلسیمی، رسپتورهای سروتونین نوع 5-HT₃ و استیل‌کولین نوع نیکوتینی و نیز رسپتورهای گابا و گلیاسین از مهمترین اهداف تاثیرگذاری منتول بر سیستم عصبی مرکزی هستند [۲، ۴]. مطالعات متعددی تاثیر حفاظتی منتول و فراورده‌های گیاهی حاوی منتول بر آسیب حافظه ناشی از مداخلات مختلف را نشان داده‌اند با این حال تاثیر منتول بر حافظه و یادگیری در شرایط طبیعی، کمتر مورد توجه بوده است [۶-۹]. نشان داده شده است که تجویز درون صفاقی روزانه دوزهای ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن به موش‌های سوری به مدت ۱۰ روز باعث بهبود اختلال حافظه ناشی از پیتید آمیلوئیدیتا می‌شود که با افزایش میزان گلوتامات مغز و کاهش پراکسیداسیون لیپیدی همراه است [۶]. تجویز درون صفاقی دوزهای مشابه منتول همچنین اختلال حافظه ناشی از پیری یا تجویز اسکاپولامین (مهارکننده رسپتورهای موسکاری استیل کولین) را بهبود می‌بخشد که با افزایش سطح استیل کولین و بهبود عملکرد آنتی‌اکسیدانی در مغز همراه است [۹]. اسانس‌های روغنی *Mentha piperita* و *Rosmarinus officinalis* که هر دو دارای میزان بالایی از منتول هستند نیز اثرات حفاظتی بر اختلال حافظه ناشی از اسکاپولامین نشان داده‌اند که با افزایش سطح فاکتور نروتروپیک مشتق از مغز و نورون‌زایی در هیپوکامپ همراه بوده است [۷]. کریمی و همکاران گزارش کردند که تجویز مکرر منتول (۳۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم در روز) در طی دوره ۴ هفته‌ای کیندلینگ با پنتیلن‌تترازول ضمن کاهش حملات تشنجی باعث بهبود حافظه آسیب‌دیده ناشی از کیندلینگ می‌شود [۱۰]. کاسارز و همکاران نشان دادند که مواجهه‌های مکرر و کوتاه مدت با بوی منتول باعث تقویت پاسخ‌های ایمنی به اوبومین و بهبود عملکرد شناختی می‌شود [۸]. با این حال در بسیاری از مطالعات تاثیر تداخلی منتول و فراورده‌های حاوی آن بر فعالیت حرکتی، که می‌تواند بر نتایج آزمون‌های شناختی تاثیر

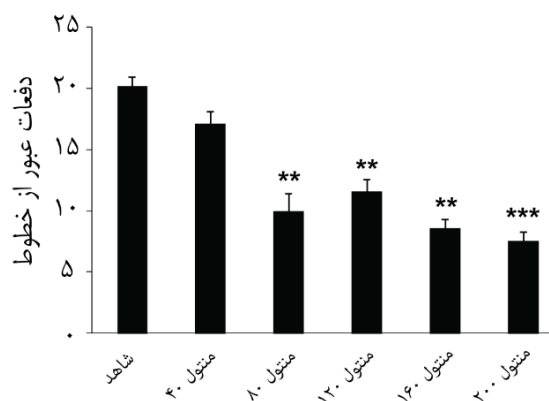
³ Umezu

آزمون میدان باز

دستگاه میدان باز یک جعبه از جنس پلکسی‌گلس مات مکعبی (۴۰ × ۴۰ × ۴۰ سانتی‌متر) روباز بود که به‌طور یکنواخت از بالا روشن می‌شد. یک دوربین جهت ضبط فعالیت حرکتی حیوان، توسط سه پایه بالای دستگاه حیوانات نصب شده بود. کف دستگاه با خطوط به چهار مربع مساوی تقسیم شده بود. هر موش مورد آزمایش به صورت جداگانه در یک گوشه قرار داده شده و فعالیت آن طی یک دوره آزمایشی ۵ دقیقه‌ای ثبت می‌شد. پس از پایان این زمان موش به قفس بازگردانده می‌شد و دستگاه با یک حوله کاغذی مرطوب تمیز می‌شد. ویدئوهای ضبط‌شده توسط ناظر ناآگاه از گروهی که حیوان به آن تعلق دارد مشاهده شده و تعداد دفعات عبور از خطوط کف دستگاه به‌عنوان شاخص فعالیت حرکتی شمارش می‌شد. هر بار که هر چهار پنجه حیوان به‌صورت افقی یا مورب وارد مربع مجاور می‌شد، یک عبور از خط ثبت می‌شد.

یادگیری و حافظه احترازی غیرفعال

دستگاه آزمون احترازی غیرفعال شامل یک اتاقک روشن و یک اتاقک تاریک هم‌اندازه (۲۰ × ۲۰ × ۳۰ سانتی‌متر) بود که از طریق یک در گیوتینی به یکدیگر راه داشتند. کف هر اتاقک از میله‌های فولادی ضدزنگ ۳ میلی‌متری با فاصله ۱ سانتی‌متر از هم پوشیده شده بود. میله‌های کف اتاقک تاریک به یک منبع تحریک الکتریکی متصل بودند. روشنایی اتاقک روشن با یک لامپ ۶۰ وات که حدود ۵۰ سانتی‌متر بالای اتاقک قرار داشت تامین می‌شد. آزمون اجتنابی غیرفعال مطابق گزارش قبلی [۱۲] انجام شد. به‌طور خلاصه، موش‌ها دو جلسه آشنایی با دستگاه داشتند. هر حیوان در اتاقک روشن قرار می‌گرفت. بعد از ۱۰ ثانیه در گیوتینی بین دو اتاقک باز می‌شد تا حیوان بتواند وارد اتاقک تاریک شود. زمانی که طول می‌کشید که حیوان با هر چهار پنجه خود از در عبور کند به‌عنوان اولین تأخیر در ورود به اتاقک تاریک ثبت می‌شد. اگر این تأخیر بیش از ۱۰۰ ثانیه بود، حیوان از آزمایش حذف می‌شد. با ورود به اتاقک تاریک، در بسته شده و ۳۰ ثانیه بعد با برداشتن سقف اتاقک تاریک به قفس خود منتقل می‌شدند. این فرایند پس از ۳۰ دقیقه تکرار می‌شد. پس از ۳۰ دقیقه، جلسه آموزش انجام می‌شد که طی آن پس از ورود موش به اتاقک تاریک درب گیوتینی بسته شده و یک شوک غیرقابل اجتناب (۰/۶ میلی‌آمپر، ۵۰ هرترز مدت ۲/۵ ثانیه) به پای حیوان

نمودار ۱- تأثیر دوزهای ۴۰ تا ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول بر فعالیت حرکتی در آزمون میدان باز. دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول فعال حرکتی را به‌طور معنی‌داری تغییر نداد ولی دوزهای ۸۰ تا ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم فعالیت حرکتی را کاهش داد. تعداد نمونه در هر گروه هشت تا نه سر موش صحرائی بود. **: $p < 0/01$; ***: $p < 0/001$ در مقایسه با گروه شاهد.

الکل ۵۰٪ و در هر یک از گروه‌های آزمون، موش‌ها یکی از دوزهای ۴۰، ۸۰، ۱۲۰، ۱۶۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم منتول حل شده در الکل ۵۰٪ با تزریق درون‌صفافی دریافت کردند. حجم تزریق همواره یک میلی‌لیتر بر کیلوگرم وزن موش صحرائی بود. با توجه به این‌که تجویز حاد دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول فعالیت حرکتی را به‌طور معنی‌دار تغییر نداد (نمودار ۱) در سایر آزمایش‌ها از این دوز برای مطالعه تأثیر منتول بر حافظه و یادگیری استفاده شد.

جهت تعیین تأثیر حاد منتول بر یادگیری احترازی غیرفعال موش‌های صحرائی گروه شاهد ۳۰ دقیقه قبل از جلسه آموزش یک میلی‌لیتر بر کیلوگرم الکل ۵۰٪ را با تزریق درون‌صفافی دریافت می‌کردند. موش‌های صحرائی در گروه‌های آزمایش، منتول (۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) یا منتول + بیکوکولین (یک میلی‌گرم بر کیلوگرم)، را بصورت درون‌صفافی دریافت می‌کردند. همچنین جهت تعیین تأثیر حاد منتول بر فراخوانی حافظه احترازی غیرفعال، علاوه بر گروه‌هایی که قبل از آموزش به روش فوق تیمار شدند یک گروه از موش‌های صحرائی نیز ۳۰ دقیقه قبل از جلسه آزمون، منتول را به روش مشابه دریافت کردند. در آزمون ماز شعاعی موش‌های گروه شاهد و آزمایش، نیم ساعت قبل از شروع هر جلسه به ترتیب یک میلی‌لیتر بر کیلوگرم الکل ۵۰٪ و ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول حل شده در الکل ۵۰٪ را با تزریق درون‌صفافی دریافت می‌کردند.

برای آشنایی موش‌ها با دستگاه و پاداش انجام می‌شد. سپس موش‌ها به مدت ۱۲ جلسه، یک بار در روز آموزش داده می‌شدند. در ابتدای هر جلسه آزمون، در چاهک‌های چهار بازو غذا قرار داده می‌شد و چاهک‌های چهار بازوی دیگر بدون غذا بودند. الگوی بازوهای دارای غذا و بدون غذا در بین موش‌ها و در طول آزمایش ثابت بود و بیش از دو بازو متوالی بدون غذا باقی نمی‌ماند. در ابتدای هر آزمایش یک سیلندر پلاستیکی مات در میدان مرکزی ماز قرار می‌گرفت و موش مورد آزمایش داخل آن قرار می‌گرفت. پس از ۱۰ ثانیه استوانه برداشته شده و به موش اجازه داده می‌شد تا در ماز کاوش کرده و غذاها را پیدا کند. به محض خوردن تمام نیمه‌های بادام‌زمینی یا گذشت ۵ دقیقه، جلسه خاتمه یافته و حیوان به قفس منتقل می‌شد.

جلسات آزمون توسط دوربین فیلمبرداری از کنار ماز برای تجزیه و تحلیل بعدی ضبط می‌شد. ورود به هر بازو زمانی ثبت می‌شد که هر چهار دست و پای حیوان وارد یک بازو می‌شد. در طول یک جلسه آزمون، اولین ورود به ه ر بازوی بدون طعمه به‌عنوان خطای حافظه مرجع ثبت می‌شد. ورود دوباره به یک بازوی بدون غذا یا ورود به بازوهای دارای غذا که غذای آن قبلاً خورده شده بود به عنوان خطای حافظه کاری ثبت می‌شد. زمان تاخیر در ورود به هر بازو، با تقسیم زمان کل حضور در ماز بر تعداد کل ورود به بازوها بدست می‌آمد.

ارزیابی آماری

به منظور بررسی توزیع طبیعی داده‌ها، آزمون شاپیرو-ویلک^۴ انجام شد. در صورت توزیع طبیعی داده‌ها از آزمون آنالیز واریانس یک طرفه^۵ و تست توکی^۶، و در صورت طبیعی نبودن توزیع داده‌ها از آزمون کروسکال-والیس^۷ و به دنبال آن آزمون من-ویتنی^۸ استفاده شد. برای مقایسه نتایج حاصل از ماز شعاعی، آزمون آنالیز واریانس یک طرفه با اندازه‌گیری‌های مکرر انجام شد. داده‌ها به صورت میانگین \pm خطای معیار ارائه شدند و سطح معنی‌داری $p < 0.05$ در نظر گرفته شد.

اعمال می‌شد. پس از ۳۰ ثانیه حیوان از دستگاه خارج شده و به قفس منتقل می‌شد. دو دقیقه بعد، حیوان دوباره داخل اتاقک روشن قرار داده می‌شد و اگر حیوان در طول ۱۲۰ ثانیه به اتاقک تاریک وارد نمی‌شد یادگیری انجام شده بود. در غیر این صورت با ورود حیوان به اتاقک تاریک (قبل از ۱۲۰ ثانیه) در اتاقک تاریک بسته و دوباره شوک الکتریکی اعمال می‌شد و دوباره پس از ۲ دقیقه آزمون یادگیری انجام می‌شد و هر بار پس از ورود به اتاقک تاریک یک شوک الکتریکی اعمال می‌شد تا یادگیری حاصل شود. تعداد شوک‌های اعمال شده به‌عنوان شاخص یادگیری و حافظه کوتاه مدت ترس ثبت می‌شد. ۲۴ ساعت بعد از جلسه آموزش، آزمون فراخوانی حافظه درازمدت انجام می‌شد. برای این منظور حیوان در اتاقک روشن قرار می‌گرفت. پس از ۱۰ ثانیه درب گیوتینی باز می‌شد و زمان لازم برای ورود به اتاقک تاریک ثبت می‌شد. اگر موش در مدت ۳۰۰ ثانیه وارد اتاقک تاریک نمی‌شد جلسه آزمون خاتمه می‌یافت. در جلسات آزمون، شوک الکتریکی اعمال نمی‌شد.

آزمون حافظه فضایی در ماز شعاعی هشت بازو

ماز شعاعی شامل هشت بازو به طول ۶۵ سانتی‌متر، عرض ۱۰ سانتی‌متر و دیواره‌های جانبی ۱۷ سانتی‌متر بود که به صورت شعاعی از یک میدان مرکزی هشت ضلعی به قطر ۳۲ سانتی‌متر امتداد می‌یافتند. کف دستگاه از پی‌وی‌سی خاکستری کدر و دیوارهای جانبی از پلکسی شفاف ساخته شده بود. ماز توسط یک قاب فلزی در ارتفاع ۴۰ سانتی‌متری از کف، در یک اتاق ساکت با چندین نشانه بینایی در خارج از ماز قرار داشت. چاهک‌های کوچک (۵ × ۵ سانتی‌متر به عمق ۲/۵ سانتی‌متر) از جنس پی‌وی‌سی برای پنهان کردن بادام زمینی به‌عنوان پاداش در انتهای هر بازو قرار داده می‌شد.

آزمون حافظه فضایی مطابق گزارش قبلی [۱۳] انجام شد. به‌طور خلاصه، دسترسی موش‌ها به غذا یک هفته قبل از شروع آزمون کاهش داده می‌شد تا وزن بدن آن‌ها به حدود ۹۰ درصد مقدار شرایط تغذیه آزاد برسد. آزمون در مراحل آشنایی و تمرین انجام می‌شد. دو جلسه روزانه آشنایی گروهی به مدت ۱۰ دقیقه و دو جلسه آشنایی انفرادی به مدت ۵ دقیقه در چهار روز متوالی

⁷ Kruskal-Wallis

⁸ Mann-Whitney

⁴ Shapiro-Wilk

⁵ ANOVA

⁶ Tukey

یافته‌ها

تأثیر منتول بر فعالیت حرکتی

تجویز داخل صفاقی دوزهای ۸۰ تا ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول ۳۰ دقیقه قبل از آزمون میدان باز فعالیت حرکتی موش‌های صحرایی را به‌طور معنی‌داری کاهش داد. همچنین تعداد عبور از خطوط در موش‌های صحرایی دریافت‌کننده ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول به‌طور معنی‌داری ($p < 0.05$) نسبت به گروه منتول ۱۲۰ کمتر بود. مقایسه آماری همچنین نشان داد دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم تأثیر معنی‌داری بر فعالیت حرکتی خودبخودی موش‌ها در میدان باز ندارد (نمودار ۱). باتوجه‌به تأثیر مستقیم میزان فعالیت حرکتی بر نتایج آزمون‌های یادگیری و حافظه، دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول برای بررسی تأثیرات احتمالی آن بر یادگیری و حافظه ترس و حافظه فضایی مورد استفاده قرار گرفت.

اثرحاد منتول بر یادگیری و فراخوانی حافظه احترازی غیرفعال

تاخیر در اولین ورود به اتاق تاریک بین موش‌های صحرایی مورد استفاده در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری نداشت (نمودار ۲الف). تزریق ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول ۳۰ دقیقه قبل از شروع جلسه آموزش تعداد شوک‌های لازم برای یادگیری اجتناب از اتاق تاریک را به‌طور معنی‌داری افزایش داد ($p < 0.05$) ولی تزریق همزمان آنتاگونیست رسپتورهای گابا^A (بیکوکولین، ۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم) تأثیر منتول را مهار نمود (نمودار ۲ب). همچنین تجویز منتول قبل از آموزش زمان تاخیر در ورود به اتاق تاریک در جلسه آزمون، به عنوان مهم‌ترین شاخص فراخوانی حافظه احترازی غیرفعال را به‌طور معنی‌داری کاهش داد که نشان دهنده تضعیف فراخوانی حافظه اجتنابی است ($p < 0.05$). بااینحال تزریق همزمان منتول و بیکوکولین قبل از جلسه آموزش، نقص فراخوانی حافظه ترس را به دنبال نداشت. همچنین تزریق ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول ۳۰ دقیقه قبل از جلسه آزمون تأثیری بر فراخوانی حافظه نداشت (نمودار ۲ج). با وجود افزایش مدت حضور در اتاق تاریک برای موش‌های دریافت‌کننده منتول قبل از آموزش نسبت به گروه شاهد، این تأثیر از نظر آماری معنی‌دار نبود (نمودار ۲د).

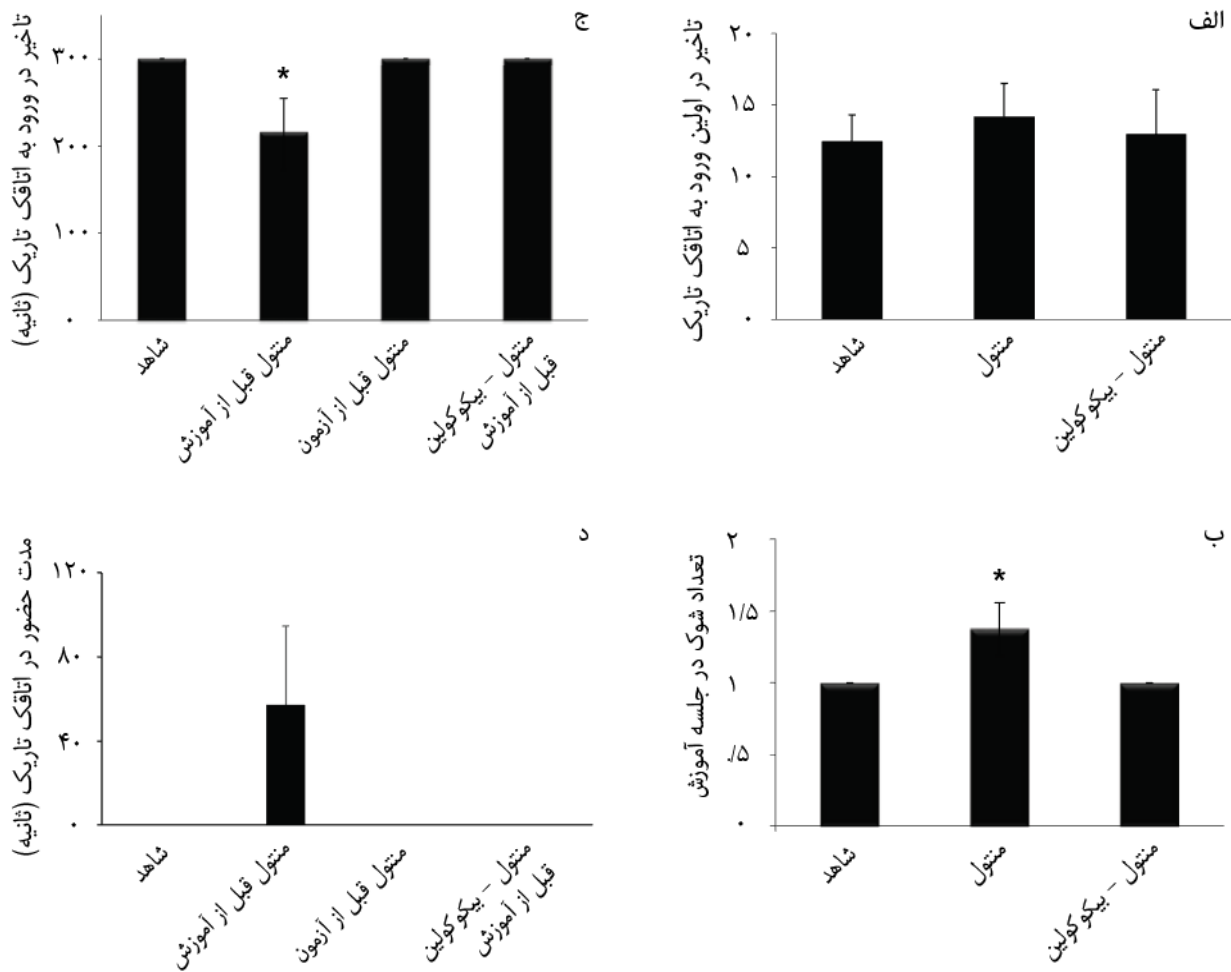
اثر تیمار مزمن منتول بر حافظه فضایی در ماز شعاعی

برای بررسی تأثیر تیمار مزمن منتول بر حافظه فضایی در ماز شعاعی موش‌های صحرایی منتول به میزان ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم را بطور روزانه و ۳۰ دقیقه قبل از هر جلسه آزمون حافظه فضایی بصورت داخل صفاقی دریافت کردند. این تیمار میانگین تعداد خطاهای حافظه مرجع را در روز ۴ آزمون و تعداد خطاهای حافظه کاری را در روز ۵ آزمون به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد کاهش داد ($p < 0.05$ ؛ نمودار ۳الف و ۳ب). تیمار مزمن منتول همچنین میانگین زمان تاخیر در ورود به هر بازو را در روز ۷ آزمون به‌طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد افزایش داد ($p < 0.05$ ؛ نمودار ۳ج).

بحث

یافته‌های این پژوهش نشان داد تیمار با دوزهای ۸۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم یا بالاتر از منتول فعالیت حرکتی موش‌های صحرایی در میدان باز را به‌طور قابل توجهی سرکوب می‌کند ولی دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم چنین تأثیری ندارد. اثرات منتول بر فعالیت حرکتی قبلاً هم گزارش شده است. نشان داده شده که تجویز درون صفاقی دوزهای ۱۰، ۲۰ و ۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم فعالیت حرکتی موش‌های سوری در آزمون میدان باز را به‌طور قابل توجهی کاهش می‌دهد ولی دوز ۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم فعالیت حرکتی موش‌های سوری را تغییر نمی‌دهد. این در حالی است که دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول هم فعالیت حرکتی موش‌های سوری را به‌طور معنی‌داری تغییر نمی‌دهد [۱۱]. باتوجه‌به تأثیر معنی‌دار این دوز در کاهش فعالیت حرکتی موش صحرایی که در نتایج ما مشاهده شد نشان‌دهنده تفاوت بین این دو گونه در حساسیت فعالیت حرکتی به منتول می‌باشد. یومزو^{۱۰} و همکاران نیز گزارش کردند که دوزهای بالای منتول (تزریق درون صفاقی ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم یا تزریق زیر پوستی دوزهای ۴۰۰ تا ۸۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) باعث افزایش فعالیت حرکتی می‌شود. آن‌ها نشان دادند که تأثیر اخیر، با افزایش غلظت دوپامین خارج سلولی و بالا رفتن سطح فعالیت نورونی در استریاتوم پستی همراه است [۵]. به‌نظر می‌رسد تفاوت تأثیر منتول بر فعالیت حرکتی در موش صحرایی و موش سوری به ویژگی‌های خاص این گونه‌ها بستگی دارد که مکانیسم‌های مربوطه تاکنون

⁹ GABA_A¹⁰ Umezu

نمودار ۲- تاثیر منتول بر یادگیری و فراخوانی حافظه اجتنابی غیرفعال. الف: موش‌های صحرایی مورد استفاده در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری در مدت تاخیر اولین ورود به اتاقک تاریک نشان ندادند. ب: تزریق داخل صفاقی ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول ۳۰ دقیقه قبل از جلسه آموزش تعداد شوک‌های لازم برای یادگیری را افزایش داد ولی این تاثیر با تجویز همزمان بیوکولین (۱ میلی‌گرم بر کیلوگرم) مهار گردید. ج: تجویز منتول قبل از آموزش زمان تاخیر در ورود به اتاقک تاریک را بطور قابل توجهی کاهش داد ولی تزریق همزمان بیوکولین این تاثیر را از بین برد. تجویز منتول ۳۰ دقیقه قبل از جلسه آزمون تاثیری بر فراخوان حافظه احترازی غیرفعال نداشت. د: مدت حضور در اتاقک تاریک در گروه‌های مختلف تفاوت معنی‌داری نداشت. تعداد نمونه در هر گروه هشت تا نه سر موش صحرایی بود. * $p < 0/05$ در مقایسه با گروه شاهد.

و فراخوانی حافظه ترس را به‌طور معنی‌دار کاهش دهد. این یافته ما که تاثیر منتول بر حافظه ترس با تجویز همزمان بیوکولین حذف گردید نیز نشان می‌دهد که احتمالاً مهار رسپتورهای گابا^A در این اثر منتول دخیل هستند. ژنگ^{۱۱} و همکاران نشان دادند که منتول تحریک‌پذیری نورون‌های کشت شده هیپوکامپ موش صحرایی را کاهش می‌دهد و نیز فعالیت صرعی ناشی از تزریق پنتیلن‌تترازول و کیندلینگ الکتریکی را در شرایط درون‌تنی سرکوب می‌کند [۱۵]. گزارش شده که منتول مهار

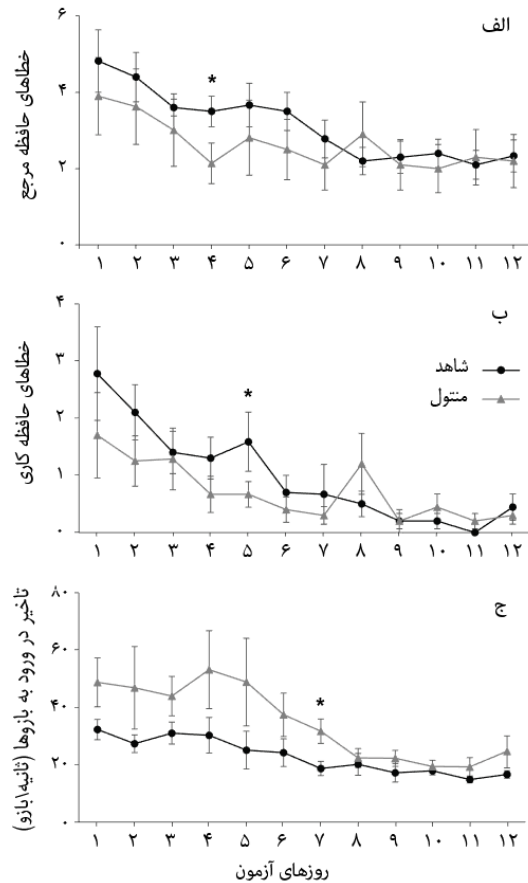
گزارش نشده‌اند. تاثیر مهاری منتول بر فعالیت حرکتی می‌تواند به فرایندهای متعددی که با تیمار منتول به راه می‌افتند وابسته باشد. برهمکنش منتول با رسپتورهای گابا ممکن است همانطور که در سرکوب فراگیر و شناخته شده سیستم عصبی دخیل دانسته شده است [۱۴، ۱۵] در مهار فعالیت حرکتی نیز دخیل باشد. بررسی تاثیر تیمار موش‌های صحرایی با منتول قبل از جلسه آموزش آزمون حافظه اجتنابی غیرفعال نشان داد غلظتی از منتول که بطور حاد فعالیت حرکتی را تغییر نمی‌دهد می‌تواند یادگیری

¹¹ Zhang

سیستم گابارژیک بر یادگیری و حافظه ترس به محل تزریق دارو، دوز دارو و نیز زمان تجویز دارو نسبت به مراحل آموزش و آزمون بستگی دارد [۱۶].

شواهد مختلف تاثیر مخرب فعال‌سازی سیستم گابارژیک در یادگیری ترس را نشان داده‌اند هر چند مواردی از گزارشات متناقض هم وجود دارند. هنگامی که آگونیست‌های گابا قبل از شرطی‌سازی ترس تجویز می‌شوند معمولاً شکل‌گیری حافظه مختل می‌شود. این اثر به اختلال در یادگیری اولیه حافظه ترس نسبت داده می‌شود. درمقابل مهار سیستم گابارژیک قبل از آموزش، فراگیری ترس شرطی را تسهیل می‌کند [۱۶]. تزریق آگونیست‌های گابا بلافاصله تا چند ساعت پس از جلسه آموزش، چه صورت سیستمیک یا موضعی در آمیگدال، هیپوکامپ پستی، یا قشر آنتورینال، نیز باعث تضعیف فراخوانی حافظه در آزمون احترازی غیرفعال می‌شوند درحالی‌که تزریق مسدودکننده‌های گابا در این زمان باعث افزایش تاخیر در ورود به اتاقک تاریک در جلسه آزمون و تقویت فراخوانی حافظه می‌شود. این یافته‌ها همچنین بر اهمیت کاهش فعالیت رسپتورهای گابا در تثبیت حافظه ترس تاکید دارند [۲۰، ۱۹، ۱۷، ۱۶]. باین‌حال برخی محققین معتقدند نقص حافظه ناشی از آگونیست‌های گابا می‌تواند نتیجه یادگیری وابسته به حالت باشد. برایناساس نقص حافظه احترازی غیرفعال می‌تواند نتیجه اشکال در فرایند فراخوانی بخاطر عدم تشابه حالت درونی در شرایط آزمون با شرایط یادگیری و تثبیت باشد. باینحال شواهد دیگری مشارکت یادگیری وابسته به حالت در این شرایط را رد کرده‌اند [۲۱، ۱۶]. در تحقیق حاضر منتول به‌صورت سیستمیک تجویز شد که با شرایطی که این ترکیب عموماً دریافت می‌شود شباهت بیشتری دارد. منتول نیمه عمری در حدود سه تا شش ساعت دارد [۲۲]. براساس یافته‌های این تحقیق و نیز گزارش‌هایی که تقویت سیستم گابارژیک توسط منتول را نشان داده‌اند به‌نظر می‌رسد تزریق منتول قبل از جلسه آموزش علاوه بر تاثیر مهاری بر یادگیری، تثبیت حافظه ترس را نیز مختل کرده و باعث کاهش تاخیر ورود به اتاقک تاریک در جلسه آزمون می‌شود.

تجویز مزمن منتول در طی دوره ۱۲ روزه آزمون در ماز شعاعی نتایج متفاوتی بر حافظه فضایی، در مقایسه با حافظه احترازی به دنبال داشت. هم در گروه شاهد و هم در گروهی که به‌طور روزانه منتول دریافت کردند، مطابق انتظار، روند کلی

نمودار ۳- تاثیر منتول بر عملکرد در آزمون حافظه فضایی ماز شعاعی ۸ بازو. تیمار مزمن با منتول میانگین تعداد خطاهای حافظه مرجع در روز ۴ آزمون (الف) و تعداد خطاهای حافظه کاری در روز ۵ آزمون (ب) را به‌طور معنی‌دار کاهش و تاخیر در ورود به بازوها را در روز ۷ آزمون (ج) در مقایسه با گروه شاهد به‌طور معنی‌دار افزایش داد. تعداد نمونه در هر گروه هشت تا ده سر موش صحرایی بود. * $p < 0.05$ در مقایسه با گروه شاهد.

پایدار ناشی از گابا را در ناحیه CA1 برش‌های هیپوکامپ موش صحرایی تقویت کرده و نیز جریان‌های موقت و پایدار ناشی از غلظت‌های پایین گابا را افزایش داده و به‌طور مستقیم نیز گیرنده گابا A را در نورون‌های ناحیه خاکستری دور قنات ۱۲ فعال می‌کند [۱۵، ۴].

سیستم گابارژیک و تعدیل آن نقش مهمی به‌ویژه در یادگیری و تثبیت حافظه ترس دارد. اگرچه مدارهای عصبی گابارژیک مربوطه هنوز به‌طور دقیق شناسایی نشده‌اند ولی گزارش‌های مختلف مشارکت هیپوکامپ (به‌ویژه بخش پستی آن)، آمیگدال (به‌ویژه هسته‌های جانبی) و قشر پیش‌پیشانی ۱۳ را نشان داده‌اند [۱۸-۱۶]. البته نحوه تاثیر داروهای تعدیل‌کننده

¹³ Prefrontal cortex

¹² Periaqueductal gray matter

داده شده است [۲۴]. آگونیست‌های گابا می‌توانند در شرایط استرس نسبی باعث بهبود حافظه فضایی شوند [۲۵]. براین اساس احتمال دارد که برهمکنش منتول با رسپتورهای گابا و کاهش اضطراب ناشی از آن به‌طور غیرمستقیم در بهبود حافظه فضایی در گروه دریافت‌کننده منتول دخیل باشد.

علیرغم عدم تاثیر تجویز حاد دوز ۴۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول بر فعالیت حرکتی در آزمون میدان باز، تجویز مکرر این دوز در طی آزمون ماز شعاعی با کاهش فعالیت حرکتی همراه بود که بصورت افزایش زمان تاخیر در ورود به بازوها نمود پیدا کرد. در روزهای نخست آزمون علیرغم تفاوت قابل توجه در میانگین زمان تاخیر، با توجه به بزرگ بودن خطای استاندارد در گروه دریافت‌کننده منتول این تفاوت معنی‌دار نبود ولی با کاهش خطای استاندارد در اواسط دوره آزمون این تفاوت از نظر آماری به سطح معنی‌داری رسید. با این حال در روزهای پایانی دوره، فعالیت حرکتی دو گروه بسیار به یکدیگر نزدیک بود. تعیین مکانیسم دخیل در کاهش فعالیت حرکتی متعاقب تیمار مزمن منتول در اواسط دوره آزمون نیاز به مطالعات تکمیلی دارد اما بنظر می‌رسد در ادامه آزمون و تا پایان تیمار، مکانیسم‌های جبرانی یا سازشی منجر به حذف این تاثیر می‌گردند. در روزهایی که تعداد خطای حافظه مرجع و حافظه کاری بین دو گروه تفاوت معنی‌داری نشان داد فعالیت حرکتی دو گروه اختلاف معنی‌داری نشان ندادند. براین اساس به‌نظر نمی‌رسد تغییر فعالیت حرکتی در تفاوت حافظه فضایی مشاهده شده در این مطالعه دخیل باشد.

به‌طور خلاصه، این حقیقت که افزایش فعالیت سیستم گابارژیک، فراگیری ترس و به دنبال آن تثبیت و فراخوانی احتراز را مهار می‌کند می‌تواند نقص حافظه احترازی پس از دریافت منتول را توجیه کند. در حالی که افزایش فعالیت گابارژیک، با کاهش اضطراب بطور متناقضی می‌تواند باعث بهبود حافظه فضایی شود. تایید مکانیسم اخیر در مورد بهبود حافظه فضایی توسط منتول، به تحقیقات تکمیلی نیاز دارد.

نتیجه‌گیری

این پژوهش نشان داد دوزی از منتول که به‌طور حاد فعالیت حرکتی را تغییر نمی‌دهد در صورت تجویز قبل از جلسه آموزش می‌تواند یادگیری و فراخوانی حافظه احترازی غیرفعال را کاهش دهد. این تاثیر ظاهراً به تقویت مهار ناشی از گابا وابسته است و با تجویز همزمان آنتاگونیست گابااً مهار می‌شود. تیمار روزانه با

کاهش تعداد خطاهای حافظه مرجع و حافظه کاری و کمتر شدن مدت تاخیر در ورود به بازوها در روزهای پایانی آزمون نسبت به روزهای نخست مشاهده شد. در روزهای نخست آزمون این شاخص‌ها تفاوت معنی‌داری بین گروه‌ها نداشت ولی در اواسط دوره، میانگین تعداد خطاهای حافظه مرجع و حافظه کاری در گروه دریافت‌کننده منتول کاهش معنی‌داری نسبت به گروه شاهد نشان دادند و دوباره در اواخر دوره، میانگین تعداد خطاها در دو گروه به یکدیگر نزدیک شده و تفاوت قابل توجهی بین گروه‌ها مشاهده نشد. این یافته تاییدکننده تقویت حافظه فضایی در موش‌های دریافت‌کننده منتول است که باعث می‌شود در طی دوره آزمون ماز شعاعی، فراگیری سریعتری داشته باشند هرچند موش‌های گروه شاهد نیز با تکرار تمرین به سطح حافظه مشابه آن‌ها می‌رسند.

نشان داده شده که تزریق مزمن (یک بار در روز به مدت ۱۰ روز) دوزهای ۱۰۰ تا ۴۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم منتول می‌تواند نقص حافظه فضایی در ماز مرتفع تغییر یافته و ماز آبی موریس را که با تزریق داخل‌بطنی پپتید بتا-آمیلوئید به موش‌های سوری ایجاد شده را بهبود بخشد. تجزیه بیوشیمیایی بافت مغز اثرات آنتی‌اکسیدانی و حفاظت سیستم گلوتاماترژیک را در مغز موش‌های تیمار شده با منتول نشان داد [۶]. این گروه تحقیقاتی همچنین نشان دادند که تیمار مزمن با دوزهای مشابه منتول (به‌ویژه دوز ۱۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم) نقص حافظه احترازی غیرفعال و نیز نقص حافظه فضایی در ماز آبی موریس را که در نتیجه پیری یا تزریق داخل صفاقی اسکاپولامین القاء شده بود را بهبود می‌بخشد. آنها بر اساس شواهد بیوشیمیایی این تاثیر را به اثرات آنتی‌اکسیدانی منتول و تاثیر آن در بهبود عملکرد سیستم کولینرژیک نسبت دادند [۹]. با وجود دوز بالاتر منتول در مطالعات این گروه، این احتمال وجود دارد که فرایندهای مشابهی با افزایش فعالیت سیستم گلوتاماترژیک و کولینرژیک در تقویت حافظه فضایی در مطالعه ما دخیل باشد ولی تایید آن به مطالعات تکمیلی نیازمند است.

نشان داده شده است تجویز سیستمیک منتول با دوز ۵۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم به موش‌های سوری می‌تواند اضطراب را کاهش دهد که به‌نظر می‌رسد این اثر به فعال کردن سیستم گابارژیک وابسته باشد [۲۳، ۱۱]. همچنین شواهدی وجود دارد که فاکتورهای کاهنده اضطراب می‌توانند حافظه فضایی را بهبود بخشند که این تاثیر نیز به فعال‌سازی گیرنده‌های گابااً نسبت

ملاحظات مالی

ندارد.

تعارض در منافع

نویسندگان این مقاله تعارض در منافع ندارند.

نقش نویسندگان

ر. آ.: انجام آزمایش‌ها، تحلیل نتایج، نگارش مقاله ج. و.:

ایده و طراحی آزمایش‌ها، نظارت بر انجام مطالعه، نگارش مقاله.

فهرست منابع

- [1] Stinson RJ, Morice AH, Sadofsky LR, Modulation of transient receptor potential (TRP) channels by plant derived substances used in over-the-counter cough and cold remedies. *Respir Res* 24 (2023) 45.
- [2] Oz M, Nebrisi EGE, Yang KS, Howarth FC, Kury LTA, Cellular and Molecular Targets of Menthol Actions. *Front Pharmacol* 8 (2017) 472.
- [3] Li Z, Zhang H, Wang Y, Li Y, Li Q, Zhang L, The distinctive role of menthol in pain and analgesia: Mechanisms, practices, and advances. *Front Mol Neurosci* 15 (2022) 1006908.
- [4] Lau BK, Karim S, Goodchild AK, Vaughan CW, Drew GM, Menthol enhances phasic and tonic GABA_A receptor-mediated currents in midbrain periaqueductal grey neurons. *Br J Pharmacol* 171 (2014) 2803-2813.
- [5] Umezu T, Sano T, Hayashi J, 1-Menthol increases extracellular dopamine and *c-Fos*-like immunoreactivity in the dorsal striatum, and promotes ambulatory activity in mice. *PLoS One* 16 (2021) e0260713.
- [6] Bhadania M, Joshi H, Patel P, Kulkarni VH, Protective effect of menthol on β -amyloid peptide induced cognitive deficits in mice. *Eur J Pharmacol* 681 (2012) 50-54.
- [7] Al-Tawarah NM, Rawand H, Al-Dmour RH, Abu Hajleh MN, Khleifat KM, Alqaraleh M, Al-Saraireh YM, Jaradat AQ, Al-Dujaili EA, Rosmarinus officinalis and *Mentha piperita* oils supplementation enhances memory in a rat model of scopolamine-induced Alzheimer's disease-like condition. *Nutrients* 15 (2023) 1547.
- [8] Casares N, Alfaro M, Cuadrado-Tejedor M, Lasarte-Cia A, Navarro F, Vivas I, Espelosin M, Cartas-Cejudo P, Fernández-Irigoyen J, Santamaría E, García-Osta A, Lasarte JJ, Improvement of cognitive function in wild-type and Alzheimer's disease mouse models by the immunomodulatory properties of menthol inhalation or by depletion of T regulatory cells. *Front Immunol* 14 (2023) 1130044.
- [9] Majmudar F, Bhadania M, Joshi H, Menthol causes reduction of Scopolamine induced Glutamatergic

این دوز منتول در طی دوره آزمون حافظه فضایی در ماز شعاعی هشت بازو، در اواسط دوره تعداد خطاهای حافظه مرجع و کاری و نیز فعالیت حرکتی موش‌ها را کاهش داد. مکانیسم‌های مختلفی از جمله تعدیل سیستم‌های نوروترنسمیتری یا تاثیر غیرمستقیم ناشی از کاهش اضطراب ممکن است در تاثیر منتول در بهبود حافظه فضایی موش‌ها نقش داشته باشد که تایید آن به مطالعات تکمیلی نیاز دارد.

- neurotoxicity and cognitive deficits. *Asian J Pharmacy Pharmacol* 4 (2018) 256-264.
- [10] Karimi Anjiraki A, Ahmadi R, Mohajerani H, The effect of menthol on learning, spatial memory and GABBR2 gene expression in male epileptic rats with pentylentetrazole. *Q J Dev Bio* 14 (2022) 1-11.
 - [11] Abouhosseini Tabari M, Gavzan H, Anxiolytic effects of menthol in elevated plus maze in mice: Involvement of the GABAergic pathway. *Iran J Physiol Pharmacol* 6 (2022) 118-127.
 - [12] Yarmohammadi-Samani P, Taghipourbibalban H, Vatanparast J, Long-lasting postnatal sensory deprivation alters dendritic morphology of pyramidal neurons in the rat hippocampus: behavioral correlates. *Neuroscience* 480 (2022) 79-96.
 - [13] Alipour V, Hoseinpour F, Vatanparast J, Persistent alterations in seizure susceptibility, drug responsiveness and comorbidities associated with chemical kindling after neonatal exposure to an organophosphate. *Neurotoxicol* 73 (2019) 92-99.
 - [14] Ahijevych K, Garrett BE, Menthol pharmacology and its potential impact on cigarette smoking behavior. *Nicotine Tob Res* 6 (2004) 17-28.
 - [15] Zhang XB, Jiang P, Gong N, Hu XL, Fei D, Xiong Z, Xu L, Xu T, A-type GABA receptor as a central target of TRPM8 agonist menthol. *PLoS One* 3 (2008) e3386.
 - [16] Makkar SR, Zhang SQ, Cranney J, Behavioral and neural analysis of GABA in the acquisition, consolidation, reconsolidation, and extinction of fear memory. *Neuropsychopharmacology* 35 (2010) 1625-1652.
 - [17] Zarrindast MR, Bakhsha A, Rostami P, Shafaghi B, Effects of intrahippocampal injection of GABAergic drugs on memory retention of passive avoidance learning in rats. *J Psychopharmacol* 16 (2002) 313-319.
 - [18] Sardari M, Rezayof A, Khodaghohi F, Zarrindast MR, Basolateral amygdala GABA-A receptors mediate stress-induced memory retrieval impairment in rats. *Int J Neuropsychopharmacol* 17 (2014) 603-612.
 - [19] Izquierdo I, Bevilaqua LRM, Rossato JI, Bonini JS, Medina JH, Cammarota M, Different molecular cascades in different sites of the brain control consolidation. *Trends Neurosci* 28 (2006) 496-505.
 - [20] Kim DH, Kim JM, Park SJ, Cai M, Liu X, Lee S, Shin CY, Ryu JH, GABAA receptor blockade enhances

- memory consolidation by increasing hippocampal BDNF levels. *Neuropsychopharmacol* 37 (2012) 422–433.
- [21] Castellano C, McGaugh JL, Effects of post training bicuculline and muscimol on retention: lack of state dependency. *Behav Neural Biol* 54 (1990) 156–164.
- [22] Peat J, Frazee C, Kearns G, Garg U, Determination of menthol in plasma and urine by gas chromatography/mass spectrometry (GC/MS). *Methods Mol Biol* 1383 (2016) 205-211.
- [23] Albishi FM, Albeshi SM, Alotaibi K, Alhussain N, Kamal A, Sultan AA, Aljishi MJ, The effect of menthol on anxiety and related behaviors in mice. *Bahrain Med Bul* 42 (2020) 274 -279.
- [24] Simplicio FH, Emery TD, Hervé NAH, Enhancing spatial memory: Anxiolytic and antidepressant effects of *Tapinanthus dodoneifolius* (DC) Danser in mice. *Neurol Res Int* 2014 (2014) 974-308.
- [25] Brucato FH, Levin ED, Mott DD, Lewis DV, Wilson WA, Swartzwelder HS, Hippocampal long-term potentiation and spatial learning in the rat: effects of GABAB receptor blockade. *Neuroscience* 74 (1996) 331-339.

Research paper

Paradoxical effects of menthol on passive avoidance and spatial memory in the rat

Raham Armand[†], Jafar Vatanparast*¹Department of Biology, School of Science, Shiraz University, Shiraz, Iran

Received: 10 November 2023

Accepted: 18 November 2023

Abstract

Background and aim: Menthol is well-known for its peripheral effects, *e.g.* cold receptor stimulation, pain modulation, and anti-inflammatory properties. However, its impacts on the CNS remain less understood. Here, we studied the acute and chronic effects of menthol, on passive avoidance learning-retention, and spatial memory, respectively.

Methods: An appropriate dose of menthol that did not acutely affect motor activity was determined. Rats were then administered either a single dose of menthol or the solvent via intraperitoneal injection before the training or test session. In one group, bicuculline (1 mg/kg) was coadministered with menthol to rats prior to the training session. To determine the chronic effect of menthol on spatial memory, rats received daily doses of menthol or the solvent for 12 days before each session of the spatial memory test.

Results: A dose of 40 mg/kg of menthol did not significantly alter motor activity in the open field test, but higher doses caused significant decrease of locomotion. Administration of menthol (40 mg/kg) before the training session led to reduced learning and memory retention. This effect was found to be inhibited by bicuculline. However, menthol administration before the test session had no effect on fear memory retention. Chronic administration of menthol during the spatial memory test period improved reference and working spatial memory.

Conclusion: These findings suggest that menthol impairs fear memory learning and retention by activating GABA receptors. Menthol may also improve spatial memory through its reported anxiolytic action. Further studies are necessary to confirm this potential mechanism.

Keywords: Pharmacokinetics, Fragmented antibodies, Nanobody, Plasma half-life

Please cite this article as follows:

Armand R, Vatanparast J, Paradoxical effects of menthol on passive avoidance and spatial memory in the rat. *Iran J Physiol Pharmacol* 7 (2023) 139-149.

*Corresponding author: vatanparast@shirazu.ac.ir (ORCID: 0000-0002-8343-3172)

†Present address: Department of Biology, School of Basic Science, Khatam Alanbia University of Technology, Behbahan, Iran